

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5307204479
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5307204479.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka a členov senátu JUDr. Martyiny Nemravovej a JUDr. Romana Tichého, v právnej veci žalobcu: ELOJ ÚNIA, so sídlom Horný Val 8/17, 010 01 Žilina, IČO: 37 903 349, proti žalovanej v 1/ rade: P. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX M. O. U., žalovanej v 2 /rade: F. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX M. O. U., a žalovanému v 3/ rade: L. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX M. O. U., žalovaní v 1/, v 2/ a v 3/ rade zastúpení zástupcom: EuroSpotrebiteľ, združenie na ochranu spotrebiteľov, so sídlom Sládkovičova 1222/73, 024 04 Kysucké Nové Mesto, IČO: 51 428 148, v konaní o zaplatenie sumy 3.983,27 Eur s príslušenstvom (120.000,- Sk), o odvolaní žalobcu a žalovaných v 1/, v 2/ a v 3/ rade proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 6Cb/3/2008-233 zo dňa 6.11.2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 6Cb/3/2008-383 zo dňa 27. marca 2017 a opravným uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 6Cb/3/2008-418 zo dňa 17. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a** .

II. Konanie voči žalovanému v 3/ rade **z a s t a v u j e** .

III. Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 3/ rade nárok na náhradu trov konania žalobcovi a žalovanému v 3/ rade **n e p r i z n á v a** .

IV. Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 6Cb/3/2008-233 zo dňa 6.11.2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 6Cb/3/2008-383 zo dňa 27. marca 2017 a opravným uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 6Cb/3/2008-418 zo dňa 17. apríla 2019 v napadnutom výroku, ktorým okresný súd návrh žalobcu voči žalovaným v 1/ a v 2/ rade zamietol, **p o t v r d z u j e** .

V. Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 6Cb/3/2008-233 zo dňa 6.11.2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 6Cb/3/2008-383 zo dňa 27. marca 2017 a opravným uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 6Cb/3/2008-418 zo dňa 17. apríla 2019 vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v 1/ a v 2/ rade **z r u š u j e a v r a c i a** vec súdu prvej inštancie v tejto časti na nové prejednanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravnými uzneseniami okresný súd návrh navrhovateľa, aby odporcovia v 1/ až 3/ rade spoločne a nerozdielne uhradili navrhovateľovi 3.983,27 Eur s 8 % úrokom z omeškania ročne od 26.4.2006 do zaplatenia a náhradou trov konania zamietol. O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že uložil navrhovateľovi povinnosť hradiť odporcom v 1/ až 3/ rade trovy konania v sume 149,20 Eur na účet odporcu v 3/ rade L. X., trvale bytom F. č. XXXX/XX, M. O. U., do

3 dni po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení okresný súd poukázal na žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovaným domáhal zaplatenia sumy 120.000,- Sk (3.983,27 Eur) s príslušenstvom na základe mandátnej zmluvy uzavretej dňa 16.11.2005. Podľa tejto zmluvy mal žalobca v pozícii mandatára pre mandanta - blízke osoby žalovaného v 3/ rade, t.j. žalované v 1/ a 2/ rade, zabezpečiť resocializačný program v prípade, že bude prepustený z výkonu väzby na kauciu, resp. spoločenskú záruku. Žalovaná v 1/ rade mala žalobcu splnomocniť, aby vykonával dozor nad trestným konaním, ktoré bolo vedené na OR PZ v Čadci. Žalovaní v 1/ až 3/ rade prijali na seba práva a povinnosti vyplývajúce z členstva v ELOJ Únii uvedené v stanovách a iných rozhodnutiach a uhradili v hotovosti 250.000,- Sk ako preddavok na činnosti spojené s celkovým zastupovaním. Žalobca sa dňa 10.1.2006 dozvedel, že žalovaná v 2/ rade sa ako členka ELOJ Únie dopustila trestného činu lúpeže, ku spáchaniu ktorého sa priznala. Predsedníctvo ELOJ Únie sa rozhodlo menovanej uložiť podľa vnútorných smerníc pokutu vo výške 300.000,- Sk a zároveň bola ako členka ELOJ Únie z členstva vylúčená. Žalobca vykonal vyúčtovanie zloženého preddavku a uloženej pokuty a ďalších poplatkov s nákladmi spojenými s vybavovaním so sumou nedoplatku 120.000,- Sk.

2. Proti vydanému platobnému rozkazu podala žalovaná v 1/ rade odpor a priložila upovedomenie OR PZ Žilina, že bolo vznesené obvinenie v súvislosti s mandátnou zmluvou č. 16112005 pre trestný čin podvodu. Okresný súd mal z predloženej kópie obžaloby podanej Okresným prokurátorom v Žiline zistené, že na predsedu ELOJ Únie U. V. bola dňa 6.11.2007 podaná obžaloba pre skutok, ktorý priamo súvisel s mandátnou zmluvou uzatvorenou so žalovanými a s vyplatením sumy 250.000,- Sk, ktorý skutok bol kvalifikovaný ako prečin podvodu. Okresný súd následne uznesením konanie prerušil do právoplatného skončenia trestného konania vedeného pod sp. zn. 1T/61/2008 proti obvinenému U. V. na Okresnom súde Žilina.

3. Okresný súd z uznesenia Krajského súdu v Žiline vo veci sp.zn. 2To/52/2004 (poznámka krajského súdu: správne malo byť uvedené 2To/52/2014) zistil, že U. V. bol rozhodnutím Okresného súdu Žilina vo veci sp.zn. 1T/61/2008 uznaný vinným z trestného činu podvodu za skutok, ktorý zodpovedá konaniu v súvislosti s mandátnou zmluvou č. 16112005, na základe ktorej bola dohodnutá odmena pre žalobcu a vyplatený preddavok P. X. v sume 200.000,- Sk, ktorá suma nebola konečná. Súčasťou citovanej mandátnej zmluvy bolo stanovenie hodnoty veci alebo práva dohodou 3.000,- Sk za generálnu plnú moc, v ktorej bolo okrem iného uvedené - úkony zastupovania, riešenie možnosti podania záruk za obvineného a iné, za čo od P. X. prevzal dňa 18.11.2005 sumu 250.000,- Sk bez uvedenia účelu na doklade, ktorý odovzdal P. X. v zjavnom rozpore s poslaním a účelom občianskeho združenia, pričom vyvolal svojimi tvrdeniami a písomnými právnymi úkonmi dojem, že má reálnu možnosť splniť sľub, príjem finančných prostriedkov od P. X. nezahrnul do svojho účtovníctva podľa vykonanej daňovej kontroly. Písomné podania za L. X. (prepustenie z väzby a jej nahradenie zárukou a sľubom) reálne spísal, pričom musel vedieť, minimálne musel byť uzrozumený, že záväzok „zabezpečenie prepustenia z väzby“ L. X. splniť nemôže a ani ho nespísal a peniaze P. X. na základe jej žiadosti nevrátil.

4. Okresný súd konštatoval, že predmetnom konania je právny úkon, na ktorý sa odvoláva žalobca, t.j. mandátna zmluva č. 16112005 uzatvorená žalobcom v zastúpení U. V. ako predsedu občianskeho združenia ELOJ Únia, a vyúčtovanie poplatku a ďalších platieb, ktoré žalobca v návrhu špecifikuje a ktoré úkony a postupy tvoria skutok trestnej veci sp.zn. 1T/61/2008, ktorý skutok bol zároveň kvalifikovaný ako trestný čin podvodu, za ktorý bol U. V. právoplatne uznaný vinným. Okresný súd poukázal na ust. § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. V predmetnej veci si žalobca uplatňuje nárok, ktorý bol v trestnom konaní právoplatne posúdený ako nárok trestný, teda v rozpore so zákonom, a preto v zmysle § 39 OZ je takýto právny úkon neplatný a nároky z neho vyplývajúce, ktoré sú predmetom konania, sú nedôvodné. Okresný súd preto návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol.

5. Vo vzťahu k náhrade trov konania okresný súd uviedol, že žalovaní si uplatňovali ako úspešní účastníci právo na náhradu trov konania. Okresný súd im náhradu priznal, avšak riadnu špecifikáciu nároku musia účastníci predložiť v zákonnej lehote 3 dni. Žalovaný v 3/ rade si uplatnil nárok na náhradu cestovných nákladov z pracoviska v Českej republike k procesnému úkonu súdu dňa 6.11.2014 v sume 100,- Eur osobným motorovým vozidlom, ktorého kópiu technického preukazu predložil, a predložil aj doklad o úhrade sumy za vypožičanie vozidla vo výške 43,20 Eur. Okresný súd žalovanému v 3/ rade priznal nárok za použitie motorového vozidla v sume 143,20 Eur a stravné, keď posúdil dĺžku pracovnej cesty od 12:00 do 18:00 hod., za ktorý čas stravné predstavuje 6,- Eur. Ďalšie nároky žalovaný v 3/ rade

nepreukázal. Zo spisového materiálu vyplýva aj výška poštovného za korešpondenciu doručovanú súdu a žalovaný v 3/ rade a ani žalované v 1/ a v 2/ rade tieto náklady nepreukázali. Žalovanému v 3/ rade tak súd priznal trovy konania v sume 149,20 Eur, ktorú zaviazal žalobcu žalovanému uhradiť. Žalovaná v 1/ rade v zákonnej lehote trovy konania riadne nešpecifikovala a žalovaná v 2/ rade ani neuplatňovala, preto im okresný súd ich náhradu neprisúdil.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to v celom rozsahu. Odvolanie odôvodnil tým, že mu dňa 08.12.2014 bola ustanovená ex offo obhajkyňa pre dovolacie konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 1T/61/2008. Jedná sa o dôležitú skutočnosť, ktorá odôvodňuje prerušenie konania. Dňa 14.10.2014 doručil Okresnému súdu Žilina dovolanie proti rozsudku okresného súdu v tejto veci v spojení s uznesením krajského súdu vo veci sp.zn. 2To/52/2014 a vo veci sa koná. Na základe týchto skutočností a na základe skutočnosti, že súdne konanie na Okresnom súde Čadca nikdy neobštruoval, sa dôvodne domáha zrušenia napadnutého rozsudku s tým, že odvolací súd vec vráti na opätovné prejednanie a to tak, že konanie zároveň podľa § 109 ods. 2 O.s.p. preruší, nakoľko prebieha dovolacie konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať zásadný význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Prerušenie konania žalobca opiera o zásadu hospodárnosti konania vyjadrenú v O.s.p. a tiež na základe reciprocity, kedy žalobca čakal na rozsudok iného trestného konania.

7. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie tiež žalovaní v 1/, v 2/ a v 3/ rade. V odvolaní uviedli, že sa vzdávajú práva na odvolanie proti 1. výroku o zamietnutí žaloby a odvolanie podávajú proti 2. výroku o nepriznaní trov konania odporcom 1/ až 3/, pričom namietajú nezákonný postup, nezákonnosť a vecnú nesprávnosť tohto výroku pre porušenie majetkových nárokov a práv žalovaných, a to nepriznaním a nesprávnym vypočítaním trov konania. Okresný súd nepriznal žalovaným trovy konania za zaplatené súdne poplatky, za korešpondenciu podľa jej počtu a hodnotu poštových známok, cestovné a stravné za žalovanými realizované predchádzajúce konania v minimálnej výške cestovných výdavkov hromadnou dopravou, za podané odpory, a tým na ich úkor zvýhodnil žalobcu. Argumentácia okresného súdu o nevyčíslení nemá zákonný podklad, pretože aj prípadná pasivita žalovaných má základ v zákone, ktorý garantuje, že aj ak si účastník konania trovy nevyčísli, súd tieto ex offo vypočítava v prospech úspešnej strany. V danom prípade sa tak nestalo a okresný súd svoje rozhodnutie založil na údajnom nevyčíslení trov a nič nepriznal. Z obsahu spisu je pritom zrejmá vzniknutá aj zaplatená výška súdnych poplatkov u P. X.. Okresný súd v odôvodnení v rozpore s 2. výrokom rozsudku žalovaných v 1/ a 2/ rade špecifikoval ako aktívne legitimovaných vo výrokovej časti, čo je zmätočné a nezákonné. Podľa žalovaných by ich negatívny výrok o nepriznaní trov mal tvoriť obligatórnu súčasť výrokovej časti a nie iba čiastočne pozitívne rozhodnutie. Žalovaní tak žiadali priznať nezákonne nepriznané cestovné, stravné a korešpondenčné náklady, súdne poplatky za podané odpory, keďže žalovaným poplatková povinnosť vznikla, a to aj bez predchádzajúceho vyčíslenia. Žalovaný v 3/ rade podáva odvolanie len proti nepriznanej časti trov konania a proti negatívne výroku o nepriznaní ostatnej časti.

8. Žalovaná v 2/ rade k podanému odvolaniu žalobcu uviedla, že navrhuje skúmať včasnosť podaného odvolania. Ďalej namietala, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou, keďže bolo podpísané fyzickou osobou p. V. bez pečiatky a bez uvedenia dodatku mena právnickej osoby. Odvolanie teda nepodal žalobca ako právnická osoba, ale V. ako osoba fyzická. U. V. nemá právo konať za Eloj Úniu, keďže je vo výkone trestu, a preto nemôže realizovať právo na štrajk, slobodne sa zhromažďovať a združovať v spolkoch, spoločnostiach alebo iných združeniach, zakladať odborové organizácie a združovať sa v nich. M. V. nie je oprávnený na zastupovanie žalobcu, a to z dôvodu zániku jeho funkcie. Navrhovala preto odvolanie odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou. K meritu odvolania uviedla, že podanie dovolania v trestnej veci nie je dôvodom pre prerušenie konania. Právoplatné rozhodnutia sú vykonateľné a záväzné pre všetky orgány štátu. Podaným odvolaním sa nenapáda vecná správnosť napadnutého rozsudku, ani jeho právne posúdenie, ani iný nezákonný postup.

9. Žalobca v písomnej reakcii na vyjadrenie žalovaných uviedol, že žalovaní preukázateľne konali v rozpore so zákonom v čase, kedy na seba prijali záväzky z titulu mandátnej zmluvy. Je nemysliteľné, aby trestný sudca suploval posudzovanie platnosti zmlúv a ďalších dokumentov. Bolo preukázané nezákonné konanie žalovaných v rozpore s uzavretými zmluvami a členstvom v Eloj Únii. K odvolaniu žalovaných ohľadom priznania trov konania má žalobca za to, že tieto trovy im neprislúchajú z povahy protispoločenského konania, ktorého sa dopustili, a z dôvodu nezákonného odsúdenia jeho osoby zo spáchania trestného činu podvodu. Nemôže sa stotožniť s tým, ako trestný súd vyhodnotil dôkazy v jeho neprospech. Žalovaní konali v rozpore s uzavretými dohodami a spáchali násilnú trestnú činnosť a

súd odcudzujúcim rozsudkom vo veci sp.zn. 1T/61/2008 obhajuje páchanie trestnej činnosti žalovanými. Výsledky dokazovania boli neprípustné pre účely trestného konania.

10. Na doručené vyjadrenia protistrany žalobca, ani žalovaní písomne nereagovali.

11. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov žalobcu a žalovaných v 1/ a 2/ rade za aplikácie § 379, § 380 ods. 1 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania za akceptovania § 219 ods. 1, 3 CSP napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh voči žalovaným v 1/ a 2/ rade zamietol, potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP a vo výroku o náhrade trov konania napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo vzťahu k žalovanému v 3/ rade krajský súd konanie zastavil podľa § 167e ods. 1 ZKR z dôvodu konkurzu vyhláseného na majetok žalovaného v 3/ rade a zároveň vo vzťahu žalobcu a žalovaného v 3/ rade nepriznal stranám náhradu trov konania. O návrhu žalobcu na prerušenie konania krajský súd tak, že tento návrh zamietol. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

12. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal podané odvolania bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/5/2022-525 zo dňa 7.6.2022, ktorým bolo oznámené miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

13. Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu (v časti výroku týkajúceho sa zamietnutia žaloby voči žalovanému v 3/ rade) a vo vzťahu k odvolaniu žalovaného v 3/ rade odvolací súd primárne uvádza, že z výpisu z Obchodného vestníka č. 4/2020 s dňom vydania 8.1.2020 (č.l. 548 spisu) odvolací súd zistil, že uznesením Okresného súdu Žilina sp.zn. 3Odk/418/2019 z 30.12.2019 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: L. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX M. O. U.. Vo výroku IV. citovaného uznesenia konkurzný súd vyslovil, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze, v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze.

14. Podľa § 167 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z., návrh na vyhlásenie konkurzu podľa tejto časti zákona je oprávnený podať dlžník, ktorý je fyzickou osobou.

15. Podľa § 166a ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky:

- a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"),
- b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom,
- c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

16. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z., ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

17. Odvolací súd vo vzťahu k procesnému inštitútu zbavenia sa dlhov dlžníka (oddĺženie) vo všeobecnosti uvádza, že ide o procesný nástroj určený výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone č. 7/2005 Z.z. dosiahnuť nevymáhateľnosť rozhodujúcej množiny pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka, pričom v predmetnom konaní sa nerozlišuje medzi fyzickou osobou - podnikateľom a nepodnikateľom. Zákon č. 7/2005 Z.z. umožňuje oddĺženie dvoma spôsobmi, a to konkurzom (podľa štvrtej časti ZKR) alebo splátkovým kalendárom. Voľba formy oddĺženia je výlučne na dlžníkovi, tento nepodáva všeobecný návrh na oddĺženie, kde by vhodnú formu určil súd, príp. správca, ale voľbu spôsobu oddĺženia vykoná dlžník podaním príslušného návrhu. Súčasne krajský súd k procesnoprávnym účinkom vyhlásenia konkurzu zvyrazňuje, že na rozdiel od likvidačného konkurzu súdne konania, v ktorých sa vymáhajú pohľadávky, ktoré sa uspokojujú v oddĺžovacom konkurze (§ 166a ZKR), a pohľadávky, ktoré sú v tomto konkurze vylúčené z uspokojenia

a sú nevymáhateľné (§ 166b ZKR), sa neprerušujú, ale súd je povinný obligatórne ex lege a z úradnej povinnosti tieto konania bez zbytočného odkladu zastaviť (§ 167e ZKR).

18. Vzhľadom na právnu skutočnosť, ktorá nastala v štádiu odvolacieho konania a ktorá bráni odvolaciemu sudu o podanom odvolaní žalobcu (v časti výroku týkajúceho sa zamietnutia žaloby voči žalovanému v 3/ rade) a o odvolaní žalovaného v 3/ rade vecne rozhodnúť, boli splnené predpoklady, na základe ktorých odvolací súd z úradnej povinnosti prebiehajúce konanie vo vzťahu k žalovanému v 3/ rade zastavil s poukazom na § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.

19. Keďže konanie voči žalovanému v 3/ rade bolo zastavené z dôvodu vyhláseného konkurzu, ktorý dôvod zastavenia konania nemožno pričítať na ťarchu ani jednej zo strán sporu, krajský súd o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 3/ rade rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 a § 257 CSP tak, že v tomto vzťahu stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

20. K návrhu žalobcu na prerušenie konania, ktorý je súčasťou ním podaného odvolania proti rozsudku okresného súdu, krajský súd uvádza, že žalobca navrhoval konanie prerušiť z dôvodu, že prebieha dovolacie konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 1T/61/2008. Krajský súd za účelom posúdenia dôvodnosti tohto návrhu vykonal šetrenie na Okresnom súde Žilina za účelom zistenia, či vo veci vedenej pred Okresným súdom Žilina pod sp.zn. 1T/61/2008 bolo podané dovolanie a ak áno, akým spôsobom bolo o tomto dovolaní rozhodnuté. Okresný súd Žilina dňa 02.06.2022 krajskému súdu doručil fotokópiu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci 1 Tdo 14/2015, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 24. júna 2015 podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného U. V. odmietol. Podľa obsahu tohto uznesenia bol U. V. rozsudkom Okresného súdu Žilina z 27. septembra 2013 sp.zn. 1T 61/2008 uznaný za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 Tr. zák. Krajský súd v Žiline uznesením z 9. júla 2014 sp.zn. 2To 52/2014 odvolanie prokurátora, obvineného a poškodenej P. X. zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal obvinený sám, ako aj prostredníctvom obhajkyne dovolanie. Vo vzťahu k tomuto dovolaniu Najvyšší súd SR konštatoval, že dôvody dovolania nie sú splnené, a preto dovolanie obvineného U. V. na neverejnom zasadnutí odmietol. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.6.2015.

21. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

22. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

23. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

24. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. S ohľadom na uvedené krajský súd konštatuje, že dovolacie konanie, do skončenia ktorého navrhoval žalobca prebiehajúce súdne konanie prerušiť, bolo právoplatne skončené odmietnutím podaného dovolania. K momentu rozhodovania krajského súdu o návrhu žalobcu na prerušenie konania tak bolo preukázané právoplatné skončenie predmetného dovolacieho konania, a preto nebol daný dôvod, pre ktorý by konanie malo byť prerušené. Krajský súd preto návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

26. Vo vzťahu k podanému odvolaniu žalobcu proti rozsudku okresného súdu považuje krajský súd za primárne potrebné vysporiadať sa s námietkami žalovanej v 2/ rade, ktorá vo vyjadrení k tomuto odvolaniu namietala podanie tohto odvolania neoprávnenou osobou a namietala tiež, že odvolanie bolo podané oneskorene. Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že predmetný rozsudok bol U. V. ako predsedovi občianskeho združenia ELOJ ÚNIA doručený dňa 26.01.2015. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca na pošte dňa 10.02.2015, teda v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Námietka oneskoreného podania odvolania preto nie je dôvodná. Rovnako ako dôvodnú krajský súd nevyhodnotil ani námietku týkajúcu sa oprávnenosti osoby U. V. podať odvolanie proti tomuto rozsudku v mene žalobcu. Zo samotného podaného odvolania, z jeho záhlavia, je zrejmé, že toto U. V. podával ako

predseda OZ ELOJ ÚNIA, teda nie ako fyzická osoba. Bez ohľadu na absenciu pečiatky, či iného bližšieho označenia, je tak nepochybné, že pri tomto úkone vystupoval U. V. ako štatutárny orgán žalobcu a nie ako fyzická osoba, a teda sa jedná o odvolanie podané v mene žalobcu na to oprávnenou osobou - štatutárnym orgánom. Konaniu U. V. za predmetnú právnickú osobu (žalobcu) nebráni ani úprava ust. § 4 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody, z ktorej úpravy vyplývajú obmedzenia týkajúce sa výkonu niektorých práv a slobôd, ktoré sa nemôžu počas výkonu trestu vzhľadom na charakter tohto inštitútu uplatniť. Ide teda predovšetkým o právo na štrajk, právo slobodne sa zhromažďovať a zakladať odborové organizácie, vybrať si lekára, či zdravotnícke zariadenie. Uvedené ustanovenie však nebráni výkonu funkcie štatutárneho orgánu už existujúcej právnickej osoby - občianskeho združenia. Rovnako nebolo krajským súdom zistené, že by konanie U. V. bolo v rozpore so záujmami žalobcu. U. V. podal v mene žalobcu odvolanie proti rozsudku, ktorým bol návrh žalobcu ako právnickej osoby na priznanie peňažného plnenia voči žalovaným zamietnutý. Nie je preto možné konštatovať, že by odvolaním, ktorým bolo napadnuté takéto rozhodnutie, ktoré bolo v neprospech právnickej osoby, konal U. V. ako štatutárny orgán tejto právnickej osoby v rozpore s jej záujmami. Krajský súd tak nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by bolo namieste hodnotiť podané odvolanie ako podané na to neoprávnenou osobou. Čo sa týka spochybňovania oprávnenia U. V. konať za žalobcu ako občianske združenie, poukazuje krajský súd na obsah spisového materiálu, ktorého súčasťou je menovací dekrét do funkcie generálneho riaditeľa a predsedu ELOJ ÚNIE podpísaný podpredsedami predsedníctva ELOJ ÚNIE pred notárom dňa 16.09.2008. Podľa tohto menovacieho dekrétu bol U. V. menovaný do uvedených funkcií na obdobie 10 rokov. V čase podania odvolania v mene žalobcu tak v zmysle tohto dekrétu bol U. V. oprávnený za žalobcu konať.

27. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom, ktoré žalobca uplatnil v podanom odvolaní, je zrejmé, že žalobca spochybňuje východiská, na základe ktorých okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol. Žalobca v podanom odvolaní namietal okolnosti týkajúce sa odsúdenia predsedu ELOJ ÚNIE za trestný čin v konaní pred Okresným súdom Žilina sp.zn. 1T/61/2008, vo vzťahu ku ktorému okresný súd odvodil záver, že uplatnený nárok žalobcu bol v trestnom konaní posúdený ako nárok trestný, teda v rozpore so zákonom a v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Vo vzťahu k tomuto odvolaciemu dôvodu krajský súd v zhode so súdom prvej inštancie považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že U. V. bol právoplatným trestným rozsudkom uznaný za vinného, že v pozícii predsedu predstavenstva občianskeho združenia ELOJ ÚNIE (žalobcu) uzavrel s P. X. zmluvu označenú ako Mandátna zmluva, ktorej predmetom bolo zabezpečenie resocializačného programu, spoločenskej záruky, ochranného dohľadu, členstva v ELOJ ÚNII, a to za predavok 200.000,- Sk, pričom sľúbil, že zabezpečí prepustenie jej syna L. X. z väzby, pričom musel vedieť, že tento záväzok splniť nemôže, čím sa dopustil trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Žalobca v konaní voči žalovaným uplatnil nárok na základe Mandátnej zmluvy uzavretej dňa 16.11.2005, teda na základe právneho úkonu, vo vzťahu ku ktorému bol U. V. konajúci za žalobcu uznaný za vinného z trestného činu podvodu. Tento skutok, vo vzťahu ku ktorému došlo k právoplatnému odsúdeniu U. V., mal väzbu na jeho konanie za žalobcu ako právnickú osobu, a to práve v súvislosti s mandátnou zmluvou, z ktorej bol uplatnený nárok, ktorý je predmetom tohto konania. Krajský súd je toho názoru, že pri konštatovaní trestnoprávnej zodpovednosti U. V. nemohla byť tomuto právnomu úkonu mandátnej zmluvy, z ktorej žalobca v konaní uplatňoval nárok, poskytnutá súdna ochrana, t.j. žalobcom predložený právny úkon, ktorý má odôvodňovať nárok uplatnený voči žalovaným, nemôže požívať súdnu ochranu (primerane krajský súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30 Cdo 2705/2006, podľa ktorého je možné uzavrieť, že právny úkon, ktorý je rozhodujúcou súčasťou skutku, za ktorý bola osoba, ktorá ho učinila, uznaná právoplatným rozsudkom v trestnom konaní vinnou zo spáchania trestného činu podvodu, je neplatný pre rozpor so zákonom § 39 Občianskeho zákonníka).

30. V zhode so súdom prvej inštancie potom krajský súd dospel k záveru, že nároky, ktoré žalobca z tohto neplatného právneho úkonu uplatnil, nie je možné žalobcovi priznať, a preto bolo dôvodné okresným súdom žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Krajský súd preto v zmysle úpravy ust. § 387 ods. 1 CSP pristúpil k potvrdeniu odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd žalobu žalobcu voči žalovaným v 1/ a v 2/ rade zamietol. S prihliadnutím na zastavenie konania

voči žalovanému v 3/ rade nebolo namieste krajským súdom rozhodovať o nároku, ktorý žalobca uplatnil voči žalovanému v 3/ rade.

31. Voči rozsudku okresného súdu okrem žalobcu podali odvolanie tiež žalovaní, a to proti výroku, ktorým okresný súd žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovaným trovy konania v sume 149,20 Eur. Žalovaní namietali, že im nebola priznaná náhrada trov konania za zaplatené súdne poplatky, za korešpondenciu podľa počtu a hodnoty poštových známok, cestovné a stravné s tým, že argumentácia okresného súdu o ich nevyčíslení nemá zákonný podklad.

32. Krajský súd vo vzťahu k rozhodnutiu o náhrade trov konania okresným súdom z obsahu spisového materiálu zistil, že okresný súd na pojednávaní dňa 6.11.2014 (zápisnica založená na č.l. 215, 216 spisu) vyhlásil rozsudok, ktorým o náhrade trov konania rozhodol výrokom: „Navrhovateľ je povinný hradiť odporcom v 1. až 3. rade, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku, do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.“ V písomnom vyhotovení rozsudku, ktorého prvopis je založený na č.l. 233 spisu, je uvedený výrok o trovách konania v znení: „Navrhovateľ je povinný hradiť odporcom v 1. až 3. rade trovy konania v sume 149,20 Eur na účet odporcu v 3. rade L. X., trvale bytom F. č. XXXX/XX, M. O. U., do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.“ Z uvedeného tak plynie, že okresný súd vo veci na pojednávaní vyhlásil v časti výroku o trovách konania rozsudok v inom znení, ako je tento zahrnutý v písomnom vyhotovení rozsudku. Vo výroku, ktorý bol vyhlásený na pojednávaní, okresný súd neuviedol, že náhrada trov má byť plnená na účet žalovaného v 3/ rade, čo dodatočne doplnil do výroku, ktorý je obsahom písomne vyhotoveného rozsudku. Zároveň vo výroku, ktorý bol vyhlásený na pojednávaní, absentuje uvedenie slovného spojenia „trovy konania“, keď podľa tohto výroku je „navrhovateľ povinný hradiť odporcom v 1. až 3. rade“ bez vymedzenia predmetu plnenia, teda bez vymedzenia toho, že sa jedná o náhradu trov konania.

33. Vo vzťahu k odôvodneniu rozsudku v časti výroku o náhrade trov konania okresný súd poukázal na povinnosť účastníkov konania predložiť špecifikáciu nároku v zákonnej lehote 3 dní s tým, že priznal náhradu trov konania len žalovanému v 3/ rade, ktorý si uplatnil nárok na náhradu cestovných nákladov, a ďalšie náklady priznané neboli, keďže neboli preukázané. Zároveň okresný súd konštatoval, že žalovaná v 1/ rade trovy konania nešpecifikovala a žalovaná v 2/ rade ich ani neuplatňovala, a preto im náhradu trov konania okresný súd neprisúdil. Z uvedeného je tak zrejмый rozpor medzi obsahom výroku rozsudku okresného súdu, ktorý je súčasťou jeho písomného vyhotovenia, a odôvodnením tohto rozsudku, keď vo výrokovej časti je uložená navrhovateľovi povinnosť hradiť trovy konania odporcom v 1/ až 3/ rade a zároveň je v odôvodnení uvedené, že náhrada trov konania bola priznaná len žalovanému v 3/ rade a žalovanej v 1/ a žalovanej v 2/ rade náhrada trov konania okresným súdom nebola prisúdená. Je tiež potrebné krajským súdom poukázať na skutočnosť namietanú žalovanými v podanom odvolaní, že okresný súd sa nevyporiadal s úpravou vtedy platného ustanovenia § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v prípade, ak účastník konania nevyčísli trovy, súd takémuto účastníkovi prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu s výnimkou trov právneho zastúpenia. Okresný súd bez ďalšieho k náhrade trov konania vo vzťahu k žalovaným v 1/ a v 2/ rade konštatoval, že si trovy neuplatnili, resp. nešpecifikovali, a preto im ich náhradu neprisúdil. Nevyporiadal sa však so skutočnosťami plynúcimi z obsahu spisového materiálu ohľadom trov konania, ktoré zo spisového materiálu vo vzťahu k žalovaným vyplývali a to napriek tomu, že v odôvodnení uviedol, že zo spisového materiálu vyplýva aj výška poštovného za korešpondenciu doručovanú súdu a v rozpore s týmto konštatovaním uzavrel, že žalovaný v 3/ rade a ani žalované v 1/ a v 2/ rade tieto náklady nepreukázali.

34. Rozsudok okresného súdu v časti odôvodnenia rozhodnutia o náhrade trov konania tak nespĺňal náležitosti vtedy platného ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p., teda zákonom vyžadované náležitosti riadneho odôvodnenia rozsudku. V zmysle ustálenej judikatúry síce nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia nie je samostatným odvolacím dôvodom, čo však neznamená, že súd prvej inštancie nemusel rešpektovať vtedy platnú úpravu ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. o náležitostiach rozhodnutia a v časti jeho odôvodnenia. Nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky riešia otázku spravodlivého súdneho konania vo vzťahu k riadnemu odôvodneniu rozhodnutia a dodržiavaniu ust. § 157 ods. 2 OSP, t.č. tomu zodpovedajúce ust. § 220 ods. 2 CSP. Príkladmo v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/2005 zo dňa 16. marca 2005, podľa ktorého „Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo

upravená v § 157 ods. 2 O.s.p.“. Ďalej sa odkazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 114/08 z 12. júna 2008, z ktorého rovnako vyplýva, že za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie je treba považovať aj nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, ktorú požiadavku v konaní pred všeobecným súdom stanovuje § 157 ods. 2 OSP. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Rovnako podľa Nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 327/2010 je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutie a náležite, t.j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie naplnia - ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritériá vyplývajúce preň z Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Obsah základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva iba v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Zahŕňa aj právo na určitú kvalitu súdneho konania definovanú procesnými garanciami spravodlivého súdneho konania, ako sú požiadavky rešpektovania zásad kontradiktórnosti alebo rovnosť zbraní, či právo strany konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktorá má byť v konkrétnom prípade poskytnutá. Zásada spravodlivosti obsiahnutá v práve na spravodlivé súdne konanie, ktoré vyplýva z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, totiž vyžaduje, aby sudy založili svoje rozhodnutia na dostatočných a právne relevantných dôvodoch zodpovedajúcich konkrétnym okolnostiam prerokúvanej veci (III. ÚS 305/08).

35. V tejto spojitosti odvolací súd súčasne uvádza, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezodôvodnených, nepresvedčivých alebo nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t.j. musí byť preskúmateľné.

36. Z napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd v písomnom vyhotovení rozsudku rozhodol o trovách konania odlišným spôsobom od výroku, ktorý bol ním vyhlásený na pojednávaní. Okresný súd vo výrokovej časti rozsudku priznal náhradu trov konania žalovaným v 1/ - 3/ rade, pričom v odôvodnení tohto rozsudku uviedol, že žalovaným v 1/ a v 2/ rade náhradu trov konania neprisudzuje. Je tak zřejmý rozpor a nezrozumiteľnosť odôvodnenia rozsudku okresného súdu v tejto časti. Rovnako sa okresný súd nevyporiadal s vtedy platnou úpravou ust. § 151 ods. 2 O.s.p., podľa ktorej bol povinný priznať náhradu trov konania, ktoré vo vzťahu k úspešným účastníkom vyplývali priamo zo súdneho spisu, aj bez toho, aby tieto trovy boli z ich strany vyčíslené. Krajský súd tak dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu v časti výroku o náhrade trov konania nespĺňa zákonné náležitosti riadne odôvodneného súdneho rozhodnutia. Krajský súd v tejto časti považuje odvolaním žalovaných v 1/ a v 2/ rade napadnutý rozsudok okresného súdu za nedostatočne odôvodnený, a preto nepreskúmateľný. Ak okresný súd vyššie špecifikované skutočnosti v odôvodnení rozsudku nevyhodnotil, neozrejmlil svoje myšlienkové pochody v tejto rovine, tak pre krajský súd nebol vytvorený priestor pre vykonanie odvolacieho prieskumu v časti rozhodnutia okresného súdu o nároku na náhradu trov konania. Okresný súd tak v tejto časti zaťažil svoje konanie procesnou vadou, a preto bol rozsudok okresného súdu v časti výroku o náhrade trov konania, a to vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v 1/ a v 2/ rade, podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušený a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie o nároku a o výške trov konania. Uvedené nemá dopad na náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 3/ rade, o ktorej náhrade bolo krajským súdom rozhodnuté samostatným výrokom.

37. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

38. V ďalšom konaní okresný súd riadnym spôsobom rozhodne o náhrade trov konania, tak aby jeho závery a myšlienkové pochody bolo možné podriaďiť odvolaciemu prieskumu, a to za dodržania aktuálne platného ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP.

39. Podľa ust. § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.